خبر

شاعر؛ جدی‌ترین سیمای انسان در تمدن ایرانی

چرا شاعران به شاعری گرایش پیدا می‌کنند و هدف‌شان از سرودن شعر چیست؟ این سؤال‌هایی است که یک شاعر در جمع شاعران دیگر به آنها پاسخ داده است.

علی‌محمد مؤدب، مدیرعامل مؤسسه شهرستان ادب در اردوی شاعران جوان این مؤسسه گفت: ما شاعران، جدی‌ترین سیمای انسان را در تمدن ایرانی نشان دهیم، در حالی‌که خودمان بی‌خبریم و شاعری را به شیطنت و تفنن می‌شناسیم. نگاه ما به شعر باید برگرفته از نگاه قله‌های تاریخ مانند فردوسی، حافظ، سعدی، مولوی و دیگر شاعران برجسته باشد.

مدیر موسسه فرهنگی شهرستان ادب، تاکید کرد: شاعر باید در طول مسیر شاعری، غرضش از سرودن رشد کند و دریغ است که شاعری در ۴۰ یا ۵۰ سالگی اغراضش رشد نکرده باشد. شاعری که در طول دوران شاعری در مضمون‌هایی مانند سرودن برای معشوق جنس مخالف گیر کرده باشد، جهان‌بینی‌اش دچار اشکال جدی است. اگر شاعری یک واقعیت مانند غم را کشف کرد و از آن لذت برد و روی آن باقی ماند، به فلج روحی مبتلا شده است. آیا ما به دنیا آمده‌ایم که غمگین بمانیم و غمگین از دنیا برویم؟ مؤدب گفت: برخلاف تصور رایج، شاعری جنون و دیوانگی نیست. شاعری جنون در محبت است. کسی مثل فردوسی خودش را برای محبت به هویتش فدا کرده است. / فارس

گفت‌وگو

میلاد عرفان‌پور از ویژگی‌های قطعه‌ای می‌گوید که در فضای مجازی مورد توجه قرار گرفت

شنیده شدن «قلب وطن» لطف شهدای خرمشهر بود

زینب مرزوقی
گروه فرهنگ و هنر

بسیار پیش آمده است که در مناسبت‌های ویژه تقویم، هنرمندان دست به خلق اثری درباره حادثه یا سالروز آن تاریخ بزنند. نماآهنگ، آهنگ، فیلم، سریال و حتی آثار تجسمی گاهی تحت تاثیر تاریخ‌ها قرار می‌گیرند و در قالب هنر، زبان آن سالروز می‌شوند.

از ۳ خرداد ۱۳۶۱ تا به امروز، هنرمندان بسیاری برای سالروز آزادسازی خرمشهر هم نوشته‌اند و هم خوانده‌اند. گاهی آن اثر، ضعیف و کم‌طرفدار و گاهی مانند خجسته باد این پیروزی محمد گلریز، برای همیشه در اذهان عموم و حتی نسل‌های مختلف ماندگار می‌شود. در چهلمین سالروز آزادسازی خرمشهر نماآهنگی تازه اما محبوب با نام قلب وطن با صدای علیرضا افتخاری و ترانه‌ای از میلاد عرفان‌پور به آهنگسازی عماد توحیدی منتشر شد. به بهانه انتشار این نماآهنگ، گفت‌وگویی با میلاد عرفان‌پور شاعر این اثر انجام داده‌ایم که خلاصه آن را می‌خوانید.

پیشنهاد کار از سوی حوزه هنری بود که ما در ۴۰ سالگی این جشن بزرگ، تولیدات خوبی در حوزه‌های مختلف داشته باشیم. ما هم در حوزه موسیقی تلاش کردیم بتوانیم یک قطعه در شأن خرمشهر عزیز تولید کنیم. سیدعماد توحیدی از آهنگسازان بنام و متمایز حوزه موسیقی نیز قبول زحمت کرد و ملودی این قطعه را در فرصتی که بود، مهیا کرد. شعر کار را در ابتدا به یکی از دوستان توانمند دیگر سپرده بودیم اما چون برای او مشکلی پیش آمده بود، ناچار شدیم در آن زمان باقی مانده، بنده شعر کار را بنویسم و در نهایت قطعه قلب وطن با صدای استاد افتخاری سامان پیدا کرد و شنیده شد. قطعا در این شنیدنی شدن و در اقبالی که به این اثر شد، ابتدا نگاه و لطف خداوند سپس شهدا و مجاهدان آزادسازی خرمشهر بود و در نهایت هنر استاد افتخاری و آقای توحیدی در محبوبیت آن نقش‌آفرین بود.

چالش کارهای مناسبتی

برای این‌که ما با چالش تعجیل روبه‌رو نشویم و اثرمان مانند بسیاری از تولیدات مناسبتی شتاب زده نشود، از اوایل سال مشغول به کار شدیم و کار دقیقه نودی نبود. خدا را شکر کار با یک طمأنینه پیش رفت و در نهایت به سامان رسید. از این جهت شاید این کار به نسبت با سایر کارهای تولید شده در این موضع توانسته باشد اثر شایسته‌تر یا یکی از آثار شایسته باشد.

درباره آثار مناسبتی عقیده‌ام این است که در هنر اصولا کار مناسبتی و غیرمناسبتی نداریم و این دو با همدیگر فرقی ندارند. ما در هر موضوعی که درباره آن اثری تولید می‌کنیم، باید با یکدیگر همدلی، هماهنگی و انس مشترک همه اضلاع تولید را داشته باشیم. یعنی از تهیه‌کننده تا آهنگساز و شاعر، همه برای تولید یک اثر موثر متفق شوند. گروه تولید، پشت صحنه تولید خود باید انس و الفتی داشته باشد تا بتواند جای خود را در دل مخاطب باز کند. به عبارتی دیگر اگر اثر مناسبتی بتواند اولین تاثیر خودش را بر هنرمندان تولیدکننده آن اثر بگذارد، طبعا تاثیر بعدی را بر جامعه مخاطب خواهد گذاشت.

ویژگی‌های شعر

شعر روی ملودی دکتر توحیدی نوشته شد. طبیعتا شعرهایی که روی ملودی سروده می‌شود، مقتضیات خاص خود را دارد و محدودیت‌هایی برای شاعر در حوزه خلاقیت ایجاد می‌کند. با این اوصاف تلاش شد در حد وسع و امکان این شعر هم شعر باشد به معنای واقعی و عناصر یک شعر را داشته باشد و هم بتواند حامل یک پیغام باشد؛ پیغام‌رسان پیروزی، مقاومت و از پا ننشستن این مردم نستوه، که خدا را شکر این توفیق حاصل شد. این مساله را تاکید می‌کنم که به واسطه مسؤولیتم در مرکز موسیقی حوزه هنری، گاهی مامور هستم به این‌که اگر ناچار شدیم و شعر خوبی از شاعران به دستمان نرسید، بنده خودم ترانه مورد نیاز را بنویسم. البته ترجیح‌مان همیشه این بوده که از شعر دیگران استفاده کنیم اما بعضی وقت‌ها وقتی سفارش‌گیرنده موفق به انجام کار نشده یا به هر دلیل و تقدیری شعر به دست ما نمی‌رسد ناچار خودم سروده‌ام. خدا را شکر می‌کنم که اگر شعری از من استفاده شده، مورد استقبال مخاطبان قرار گرفته است. یکی از آنها شعری است که در روز نخست شهادت سردار عزیزمان حاج قاسم سلیمانی به نام «قاسم هنوز زنده است»، سروده شد. این شعر بازخورد بسیار خوبی به لطف این شهید گرفت. همچنین شعرهای دیگری مانند شعر اخیر قطعه اخیر قلب وطن نیز با اقبال اهالی فن و مخاطبان روبه‌رو شده که این لطف خداست و نه سرمایه و ذوق من کمترین.

برای شنیدن این قطعه کیوآرکد را اسکن کنید

سکانس ماندگار

به بهانه ۹ خرداد، زادروز محمد صادقی

خویشاوند تردید و پدر ایمان

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر

منوچهر اسماعیلی دو بار صداپیشه نقش حضرت ابراهیم شد؛ بار اول به جای جورج سی اسکات در فیلم کتاب آفرینش و بار دوم به جای محمد صادقی در فیلم ابراهیم خلیل... . این از هنر استاد است که با وجود شخصیتی مشترک، جهان متفاوت دو اثر را به‌خوبی درک می‌کند و به‌جای دو ابراهیم با دو شیوه متفاوت حرف می‌زند. در فیلم هالیوودی، صداپیشگی‌اش منطبق بر چهره خشن اسکات است و در فیلم ایرانی، ضمن حفظ صلابت پیامبری از لحن مهربانانه‌ای استفاده می‌کند که کاملا با چهره زیبای صادقی و البته فضای معنوی و قرآنی اثر سنخیت دارد. فارغ از صدای مناسب اسماعیلی برای تقویت حس و حال ابراهیم، بار اصلی انتقال قصه و همذات‌پنداری مخاطب با اثر روی دوش محمد صادقی است که به‌خوبی جلوه‌های غلبه ایمان و اعتقاد بر تردید را به نمایش می‌گذارد، به‌ویژه در آن سکانس سخت به قربانگاه بردن پسرش اسماعیل. صادقی قبلا گونه‌ای دیگر از این تردید جانکاه را بازی کرده بود، آن هم در جبهه شر و به نقش مامون عباسی در سریال ولایت عشق. مرور دوباره سکانس‌های ذبح فرزند در راه خدا و شهادت حضرت امام رضا(ع) و مقایسه آنها، دشواری کار صادقی را نمایان می‌کند. بار اصلی سکانس مسموم‌کردن امام، روی دوش صادقی بود و باتوجه به محدودیت‌های نمایش چهره معصوم، او هم باید حس تنفراز مامون را در تماشاگر ایجاد می‌کرد و هم حس همدلی نسبت به قهرمان مقابلش را در کلیت قصه و فضا به‌وجود می‌آورد. دکتر محمد صادقی به‌خوبی از پس این آزمون دشوار بازیگری برآمد، همان‌طور که در ابراهیم خلیل... وقتی خنجر را بر گلوی فرزند دلبندش گذاشت.

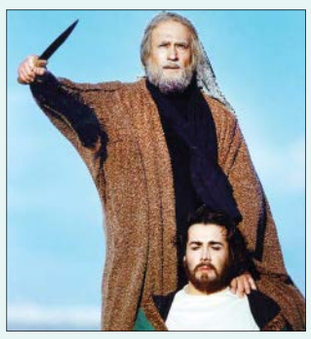

برای دیدن سکانسی از ابراهیم خلیل... کیوآرکد را اسکن کنید.

کجا برویم

دارالبکاء فاطمه‌الزهرا(س)

مراسم گرامیداشت عالم عارف و واعظ درس‌آموز، آیت‌ا... فاطمی‌نیا امروز در دارالبکاء فاطمه‌الزهرا(س) تهران برگزار می‌شود. در این مراسم که از اذان مغرب آغاز می‌شود، منصور لاریجانی و حجت‌الاسلام موسوی‌مطلق سخنرانی خواهند کرد. دارالبکاء فاطمه‌الزهرا(س) در بهارستان، خیابان شهید دیالمه، کوچه شهید موحدی واقع است.

فرهنگسرای نیاوران

نمایشگاه مرور آثار شهریار احمدی، نقاش معاصر همزمان با رونمایی از کتاب مونوگراف هنرمند در فرهنگسرای نیاوران برپاست و تا روز ۲۱ خرداد ادامه خواهد داشت.

در این نمایشگاه حدود ۹۰ اثر نقاشی روی دیوار رفته و این آثار، انتخابی است از مجموعه‌هایی که بین سال‌های ۱۳۷۴-۱۴۰۰ خلق شده‌اند. این برای اولین بار است که دوره‌های مختلف کاری این هنرمند، به این صورت یکجا و در کنار هم قرار داده شده است. احمدی تاکنون بیش از ۱۵ نمایشگاه انفرادی در ایران و جهان برپا کرده است.

تماشاخانه اهورا

نمایش «گره‌گاه» در تماشاخانه اهورا روی صحنه رفته است. پیمان چراغی، کارگردان این نمایش و مسعود ترابی نویسنده آن است. درونمایه این نمایش، عشق و مسائل روز جامعه در دوره‌هایی است که نمایش داده می‌شود. داستان «گره‌گاه» در یک سینما اتفاق می‌افتد و چهار مقطع زمانی مختلف در سال‌های ۱۳۳۴، ۱۳۵۴، ۱۳۷۴ و ۱۴۰۱ و اتفاقاتی را که برای خانواده‌ای که صاحب این سینما هستند، می‌افتد به تصویر می‌کشد.

اینجا هوایی که تنفس می کنید به اندازه سوخت خودرو شما اهمیت دارید؛ پالایش نفت تبریز، توسعه سبز و مستمر

استمرار توسعه با تکیه بر توان داخلی و ارتقا کیفیت؛ پالایش نفت تبریز و مسیری که پیموده است.

تنها پالایشگاه کشور با تولید صددرصدی بنزین یورو ۵ ؛ پالایش نفت تبریز، پیشتاز عرصه نوآوری و سازگاری با محیط زیست

کشف طلای سیاه در کشور ما بی شک یکی از مهمترین اتفاقات تاریخ کشور است. نفت در واقع به یکی از مهمترین بخش های اقتصاد ایران تبدیل شد. همین مساله باعث شد تا سرمایه گذاری برای اکتشاف میادین جدید و فرآوری آن در دستور کار حکومت وقت قرار گیرد. یکی از مجموعه هایی که در این راستا راه اندازی شد شرکت پالایش نفت تبریز بود.

شرکت پالایش نفت تبریز در سال ۱۳۵۳ توسط شرکت آمریکایی Universal Oil Products که با نامUOP شناخته می شود، طراحی و در سال ۱۳۵۶ با ظرفیت تولید ۸۰ هزار بشکه در روز، راه اندازی شد. تولید این مجموعه با همان ظرفیت انجام می پذیرفت تا اینکه بعد از پایان جنگ تحمیلی و با شروع جهاد سازندگی، به همت متخصصان داخلی ظرفیت تولید آن به ۱۱۰ هزار بشکه در روز رسید. البته این افزایش ظرفیت تنها در بخش های بالادستی صورت گرفت و بخش های پایین دستی به سیاق گذشته به فعالیت خود ادامه می دادند.

عدم توسعه در واحدهای پایین دستی در آن سالها که توجه چندانی به الزامات کیفی و زیست محیطی نمی شد، مشکل خاصی ایجاد نکرد اما در سال های بعد شرکت پالایش نفت تبریز را با تنگناهای جدی روبرو کرد. متاسفانه از سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۲ کوچکترین طرح توسعه ای در مجموعه پالایش نفت تبریز اجرا نشد و شاهد یک دوره یازده ساله رکود توسعه در این مجموعه پالایشی بودیم. به گفتگو با غلامرضا باقری دیزج مدیرعامل شرکت پالایش نفت تبریز نشستیم تا در با فعالیت های این مجموعه بیشتر آشنا شویم.

آغاز توسعه پس از رکود ۱۱ ساله

مدیرعامل شرکت پالایش نفت تبریز به جام جم گفت: پس از ۱۱ سال رکود اولین طرحی که درسال ۱۳۸۲ پالایشگاه انجام شد، طرح موسوم به کراس (CROS) با ارزش حدود ۱٫۵ میلیون دلار بود که طی آن کشورهای حوزه دریای خزر نفت خام خود با نفت ما معاوضه و به پالایشگاههای تهران و تبریز منتقل می کردند تا در این پالایشگاهها فرآوری شود و در مقابل جمهوری اسلامی ایران به ازای این نفت، به جای آنها از جنوب نفت صادر می کرد. اندکی پس از آن نیز قرار بود پروژه کراس پلاس اجرا گردد که به مرحله اجرا نرسید.

غلامرضا باقری ادامه داد: از ۱۳۸۲ به بعد اجرای طرح های توسعه در شرکت پالایش نفت تبریز وارد فاز جدیدی شد. در ابتدا این تصمیم اتخاذ شد که یک طرح ارتقا ظرفیت ۴۶ هزار بشکه در روز در این مجموعه اجرا شده و ظرفیت روزانه پالایشگاه به ۱۵۶ هزار بشکه در روز برسد. دلیل اتخاذ این تصمیم این بود که اجرای واحدهای پایین دستی توجیه اقتصادی داشته باشد. همزمان با این طرح، تاسیس ۷ پالایشگاه در سراسر کشور تصویب شد و همین مساله باعث شد طرح ارتقا ظرفیت پالایشگاه تبریز بدون نتیجه باقی بماند.

وی افزود: پس از آن اجرای طرحی موسوم به شهریار در دستور کار قرار گرفت که با ظرفیت تولید ۱۵۰هزار بشکه در روز، این قابلیت را نیز داشت که بخشی از فرآورده های موجود پالایشگاه را نیز ارتقا بدهد. اما اجرای این طرح به دلیل همزمانی با آغاز خصوصی سازی در کشور به تعویق افتاد. در مقابل به پالایشگاه اجازه داده شد با توجه به اعلام استانداردهای جدید برای بنزین، اجرای طرح ارتقا کیفی بنزین را دنبال نماید. تا سال ۱۳۸۹ واحد بنزین سازی به ۶۰ درصد پیشرفت رسیده بود و طرح شهریار نیز از طریق شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران دنبال می شد و مطالعات آن انجام شده و تاییده های آن اخذ گردید. اما متاسفانه اجرای طرح شهریار برای همیشه از دستور کار خارج شد. چرا که بر اساس اصل ۴۴ پالایشگاه‌ها به بخش خصوصی واگذار شدند و برای اجرای این طرح نیاز بود که سرمایه گذاری خصوصی انجام شود. از سوی دیگر قانونی در مجلس تصویب شد که احداث واحدهای پالایشی در محدوده ۴۱ کیلومتری کلانشهرها را ممنوع اعلام نمود و همچنین امکان افزایش خوراک نفت خام به دلیل سپری شدن عمر خطوط لوله فراهم نگردید فلذا همین امر باعث شد طرح شهریار نیز از دستور کار شرکت پالایش نفت تبریز خارج و ارتقا کیفی فرآورده های موجود به عنوان برنامه اصلی این مجموعه تعیین گردد.

نگاه توسعه محور سهامداران، رمز موفقیت پالایش نفت تبریز

باقری در خصوص سهامداران پالایشگاه نفت تبریز گفت: در فرآیند خصوصی سازی، گروه گسترش نفت و گاز پارسیان است ۵۳ و نیم درصد سهام پالایش نفت تبریز را خریداری کرد. این گروه، زیر مجموعه شرکت سرمایه گذاری غدیر است که زیر نظر سازمان تامین اجتماعی نیروهای مسلح موسوم به ساتا فعالیت می کند. در حال حاضر ۴۹ درصد از سهام متعلق به این گروه است، ۱۹ درصد سهام عدالت است که ۷ درصد از آن تقسیم شده است. ۱۲٫۵ درصد نیز به بانکهای صادرات، تجارت و ملت تعلق دارد. گروه گسترش نفت و گاز پارسیان ۵۳ درصد از سهام شرکت پالایش نفت تبریز، ۵۳ درصد از سهام پالایشگاه شیراز و ۱۸ درصد از سهام پالایشگاه بندرعباس را در اختیار دارد.

وی خاطر نشان کرد: سیاست اصلی گروه گسترش نفت و گاز پارسیان توسعه هر چه بیشتر و سریعتر مجموعه است. با اینکه این مجموعه به دلیل وابستگی به ساتا، نیاز مالی دارد و باید سالانه سودنقدی نیز بین سهامداران خود تقسیم نماید اما هرگز در خصوص پیگیری پروژه های توسعه کوتاهی نکرده است. بلکه ما را موظف نموده است تا به هر صورت، ولو از طریق تسهیلات منابع مالی لازم برای توسعه مجموعه را فراهم نماییم. توجه ویژه سهامداران عمده ما را موظف کرده است که هر سه ماه یکبار وضعیت پیشرفت پروژه های شرکت پالایش نفت تبریز را به وزیر محترم نفت به عنوان مسئول مربوطه و وزیر محترم دفاع به عنوان متولی اصلی ساتا گزارش دهیم و در واقع عملکرد این پالایشگاه از طریق دو وزارتخانه رصد می شود.

پروژه خیزترین پالایشگاه کشور

مدیرعامل شرکت پالایش نفت تبریز اظهار داشت: خوشبختانه اهلیت در واگذاری سبب شد تا بعد از خصوصی سازی، طرحهای توسعه مجموعه با سرعت و همت بیشتری پیگیری شود. پروژه بنزین سازی در سال ۱۳۹۲ راه اندازی شد. در همان سال علیرغم سود کم و نقدینگی پایین، با استفاده از تسهیلات بانکی و هدایت گروه گسترش نفت و گاز پارسیان، شرکت پالایش نفت تبریز موفق شد ۴۸ درصد از سهام پتروشیمی تبریز را خریداری نماید و در حال حاضر نیز این سهام در اختیار مجموعه پالایشگاه تبریز است. در سال ۱۳۹۲ مجموعه پتروشیمی تبریز دارای زیان انباشته بود ولی به لطف خدا و تلاش شبانه روزی و خستگی ناپذیر همکاران، امروز به سوددهی ۲۷۰۰میلیارد تومانی رسیده است.

وی عنوان کرد: از سال ۱۳۹۲ به بعد در شرکت پالایش نفت تبریز هر سال، حداقل یک طرح زیست محیطی، ارتقای کیفی یا رفع تنگناهای عمده اجرا و به بهره برداری رسیده است که این در نوع خود در کشور بی سابقه بوده است. از جمله طرح های کلان اجرا شده می توان به افتتاح واحد قیرسازی در سال ۱۳۹۳-۱۳۹۴، تصفیه و بازیابی گازهای ارسالی به مشعل موسوم به FGR در سال ۱۳۹۵، راه اندازی واحد گرانول سازی گوگرد در سال ۱۳۹۵، راه اندازی واحد اختلاط، تولید و بسته بندی روغن های بنزینی، دیزلی، صنعتی و ضد یخ در سال ۱۳۹۶ به ارزش ۱۵ میلیون دلار و افتتاح آن توسط وزیر محترم دفاع وقت، ارتقا گازوئیل و اجرای یک طرح تکمیلی برای واحد بنزین سازی قدیمی که باعث شد کل بنزین تولیدی و ۳۰ درصد گازوئیل به استاندارد یورو ۵ تبدیل گردد، اشاره نمود.

باقری افزود: شرکت پالایش نفت تبریز تولید نفت سفید ندارد چرا که این محصول را به ATK که همان سوخت هواپیماست و امکان تأمین خوراک پتروشیمی تبدیل می نماید و این نیز یکی دیگر از پروژه های ارتقا کیفی مجموعه ماست. پروژه های که از سال ۱۳۹۲ تا امروز به بهره‌برداری رسیده است بیش از ۱۲ هزار میلیارد تومان ارزش دارد و ۲ هزار میلیارد تومان نیز ارزش پروژه هایی است که بخشی از آن امسال و بخشی سال آینده به بهره برداری می رسد. در واقع از سال ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ ما توانستیم تنوع محصولات خود را از ۸ محصول به ۴۱ محصول برسانیم و تولید چهلمین محصول شرکت پالایش نفت تبریز همزمان با چهل سالگی انقلاب اسلامی پیام روشنی از توان علمی و توسعه روزافزون کشور در سایه نظام مقدس جمهوری اسلامی است.

همگام با استانداردهای روز دنیا

مدیرعامل شرکت پالایش نفت تبریز گفت: شرکت پالایش نفت تبریز تنها پالایشگاهی که صد در صد تولید بنزین آن یورو ۵ می باشد. سال گذشته ۹۶ درصد تولید بنزین ما یورو ۵ بود که این تفاوت چهار درصدی نیز مربوط به زمانهایی است که تعمیراتی در حال انجام بوده یا برخی واحدها خارج از سرویس بوده اند . این در حالی است که پالایشگاه هایی که از ما بزرگتر هستند هنوز بخش زیادی از بنزین آنها یورو ۲ می باشد.برخی پالایشگاه ها به تازگی سراغ اجرای قانون حمایت از صنایع پایین دستی تصفیه نفت خام و میعانات گازی با حمایت های مردمی موسوم به قانون تنفس خوراک رفته اند اما این در صورتی است که ما با لطف خدا و ذکاوت کارشناسان زبده مجموعه، چند سال قبل و با نرخ های تسعیر بسیار اندک طرح های کیفی سازی را اجرا کرده ایم.در واقع از تمام فرآورده های تولیدی ما که مشمول استاندارد می شوند تنها نفت کوره است که با استانداردهای روز جهان مطابقت ندارد و مابقی دقیقا بهترین کیفیت را دارا بوده و مطابق به روزترین استانداردهای اروپا و آمریکا هستند.

باقری در پایان خاطر نشان کرد: در خصوص نفت کوره نیز همزمان یک طرح جامع را پیش برده و با شرکت های دانش بنیان و دانشگاه ها نیز همکاری داریم تا بتوانیم با دست یافتن به یک راه کوتاه مدت این محصول را نیز به استانداردهای زیست محیطی نزدیک کرده و ارزش افزوده آن را نیز افزایش دهیم. البته همکاری ما با دانشگاه های تهران، شریف و ... به این مورد خلاصه نشده و در زمینه های دیگر از جمله طراحی قطعات و سایر خدمات نیز با آنها همکاری داریم.